

VILÁGPOSTA

X., jubileumi
évfolyam

Újfolym, X. évf. 2. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2014. nyár

„Legyetek szentek”

Lev 20,7

Jézus dicsőséges sebeinek tanúi
XXIII. János és II. János Pál
szentté avatása – 6. OLDAL

Közelebb hozott történelem
A centenáriumra készülve – 10. OLDAL

Építkezés hitből, adományokból
Fülöp-szigetek
a tájfun után (2. rész) – 12. OLDAL

A mindennapokban is őrizzük az egységet

Boldog Ceferino ünnepe Körömben

A körömi misszióban április 3-án ünnepeltük a cigányok patrónusa, Giménez Malla Boldog Ceferino emléknapiját. Boldog Ceferino, akinek cigány neve *El Pelé*, 1861. augusztus 26-án született Spanyolországban, Benavent de Segriá városban, és 1936. augusztus 9-én halt mártírhalált. II. János Pál pápa 1997-ben avatta őt boldoggá – ő az első cigány származású kanonizált. Fontos és nagy ünnepe volt ez a körömi plébániának, ahol a JPIC (Justice, Peace and Integrity of Creation – az igazságosság, a béke és a teremtés megőrzése) irodához tartozó cigánypasztorációt végezzük.

A gyerekek, akik megtöltötték a kis körömi templom első padosrait, az oltár elé kitett Ceferino-képre mutatva érdeklődtek: „Nem tudjuk, ki halt meg. Ez a bácsi nem körömi volt.” A szülőkkel próbáltuk megmagyarázni nekik, ki is az, akit éppen ünnepelünk. *Chavvakula Lourdu* atya mentette meg a helyzetet azzal, hogy kezünkbe adta Boldog Ceferino életrajzát.

Így mindenki megtudhatta, hogy El Pelé nomád életmódot folytatott, és akárcsak az édesapja, ő is lókereskedő volt körülbelül negyvenéves koráig. Cigány szokás szerint fiatalon megnősült. A *Teresával* kötött házasságukat megtérése után, ötvenegy éves korában az egyház szentségével is megerősítette. Mindennap járt szentmisére, és különösen kötődött a Szűzanyához. Mindig kész volt arra, hogy segítsen másokon. Ez vezetett a halálához:

a spanyol polgárháború alatt, amikor üldözték a keresztényeket, meg akart menteni egy embert, ám őt is börtönbe vetették. A zsebében „súlyos bizonyítékot” találtak: egy rózsafüzért. A kommunisták rendes tárgyalás nélkül elítélték, és 1936. augusztus 9-én hajnalban több emberrel együtt agyonlőtték. Utolsó szavával azt kiáltotta: „Éljen Krisztus Király!”

Most már Körömben is tiszteljük őt, és bizalommal kérhetjük közbenjárását. Az ünnepi szentmisét *Kertész Ferenc* esperes, tokaji plébános mutatta

be, és buzdította a cigány népet a hitre. Sok vendég érkezett, Várpalotáról és Tomor községből is jöttek zárándokok, akik jelenlétükkel és szolgálataikkal szebbé tették az ünnepet. Eljöttek a testvérek Sajóhídvégreől, Kiscsécseről, Girincsről, Keszyétenről is, ami nemcsak örömet, új barátságokat jelentett, hanem a plébánia és a filiák híveinek egységét is példázza, és megmutatja a missziós atyák jelenlétének, munkájának gyümölcsét.

A zene és a karizmatikus dalok olyan ünnepi hangulatot teremtettek, amelyet sok évtizede nem látott öreg templomunk! A szendrőládi cursillisták kannával, harmonikával, gitárral és más hangszerekkel kísért gyönyörű énekétől többeknek könnyes lett a szeme. Talán a három lelkipásztornak is, amikor a mise végén, az elbocsátás előtt a hívek feléjük fordulva szívvel-lélekkel énekelték az Ároni áldást, bátran kijelentve: „Ácsi! Most mi áldjuk meg a papjainkat, mert szeretjük őket!”

A szentmisét követően átmentünk a polgármesteri hivatalba egy kis agapéra és tánra. Hogy az önfeledt örömben milyen szép egységben lehet ünnepelni, arra nagyszerű példát adtak a körömiekek – a pár hónapos cseccsemőtől az idősekig mindenki szívvel-lélekkel mulatott.

Boldog Ceferino emléknapiját szeretnénk minden évben megülni, és az ünnepen átélt egységet a mindennapjainkban is őrízni. Boldog Ceferino, imádkozz értünk a Mennyei Atyánál!

Hörccsik Edit

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendi konzulens: Magung Fransis svd
A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Szentté avatás – Szent Péter tér, Róma

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

Adományok, miseszövevény befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre csekket küldünk.

A jóság missziója

Tegyük fel a kérdést: hogyan növekedhet az egyház a világon? Mit kell tennünk, hogy még több ember megismerje az örömhírt Jézus Krisztusról, aki a Megváltó? A pápa egyszerűen válaszolt erre a kérdésre: „Az egyház nem prozelitizmus (erőszakos térítés), hanem vonzereje révén növekszik”. Ahogyan élem az életemet, a hivatásomat, a küldetésemet saját környezetemben, lehetőséget ad arra, hogy Isten szeretete megérintse az embereket, és az egyház így növekszik a legjobban.

Olyan emberekre van szükség, akik beengedik Jézust az életükbe, ami azt jelenti, megengedik, hogy rajtuk keresztül Isten jelen legyen a világban. Isten meghív minket, hogy legyünk szentek. Úgy is mond-

hatnánk: hív, hogy életünk vonzó legyen mások számára.

Szent II. János Pál és Szent XXIII. János pápa saját életükkel vonzották az embereket, és vezették őket Jézushoz. „Ne féljete! Nyissátok meg, sőt tárjátok szélesre a kapukat Krisztus előtt! Nyissátok meg az államok határait, a gazdasági és politikai rendszereket! Ne féljete!” – ezek voltak II. János Pál pápa első szavai megválasztása után. Ő az Isten irgalmában való bizalomra és az állandó imádságra tanított minket, XXIII. János pápa pedig megmutatta, mennyire fontos hallgatni a Szentlélek szavára, és mindig jó-nak lenni.

Mindnyájunknak szól a meghívás, hogy vonzó keresztény élettel vezes-

sük az embereket Istenhez, vagyis hogy szentek legyünk. Ez a vonzás egyszerű dolgokkal kezdődik, mint a jó szó, a segítőkész cselekedet, egyszerű meghallgatás.

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Krisztusban mindenki életre kel

Búcsú Lányi Béla testvér édesanyjától

„Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel” (1Kor 15,22). A húsvét-nak ezt az üzenetét idén különösen is átéreztem, és azt hiszem, családjamban mindenkinek nagy hitet adott, ahogyan Isten magához szólította nagymamám, *Dr. Lányi Béláné Dr. Konkoly Thege Ilonát*. A családnak, a barátoknak, az ismerősöknek is nagyon nehéz elfogadni, hogy ő már nincs közöttünk, de bizonyosan tudom, hogy Jézus magához vette a föltámadás ünnepén, s így tovább él Krisztusban.

Nagyon közel álltam a nagymamámhoz. Amikor decemberben megtudtam, hogy halálos májbetegségben szenved, felidéződött bennem, s most még inkább előjön a sok szép emlék, amely hozzá kötődik, a szeretet, amit tőle kaptam s az, hogy mindig színt vitt a hétköznapijaimba jóked-

vével és békességével. A testvéreimet és engem is minden nyáron elvitt a Mátrába nyaralni, és az együtt töltött idő mindegyikünknek a legkedvesebb nyaralásai közé tartoznak. Öt éve hozzá költöztem, hogy ne kelljen sokat utaznom az egyetemre, Piliscsabára. Örült, hogy nem kellett egyedül lennie a nagy lakásban, és élvezte, hogy van kiért tennie-vennie. Jókat beszélgettünk, és mindig érdekelte,

ami velem történik. Jó volt látni, hogy milyen tevékeny életet él még idősen is: gimnáziumi osztálytalálkozókat szervezett, találkozott a barátaival, tartotta a lelket az emberekből, és összetartotta a baráti közösséget.

Egész életén át megmutatkozott, utolsó heteiben is, milyen nagy a hite, kitartó a békessége, óriási az akaraterője. Betegsége alatt sem panaszkodott, s mindig azt mondta: „Úgy lesz, ahogy a Jóisten akarja”. Ez a hit és az Istenre való ráhagyatkozás mindnyájunk számára, akik ismertük őt, erő ad a mindennapokban. Nagymamám életéhez méltóan halt meg: Krisztus szenvedésekor, nagypéntek este álomba merült, és húsvét hajnalban költözött a Teremtőhöz. Nagyon nehéz elengedni őt tőlünk, de tudjuk, Krisztus magával vitte, s ezáltal hitünk még jobban megerősödik.

Lányi Dorika

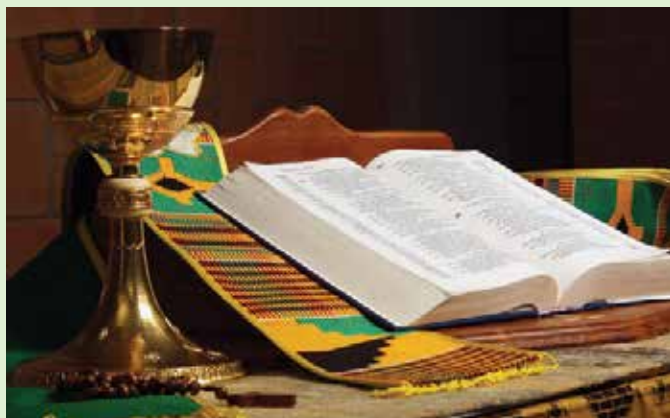
Mi a Biblia?

Szentírás szeminárium (4. rész)

Arra a kérdésre, hány könyv van a Bibliában, több helyes válasz is létezik. Attól függően, hogyan számoljuk, azaz mely részeket tartjuk egy könyvnek, a katolikus Biblia állhat hetvenegy, hetvenkettő, hetvenhárom vagy hetvennégy könyvből. Az Újszövetségben huszonhét könyv van, de az ószövetségi könyvek száma más-más lehet az egyes kiadásokban.

Negyvennégy könyv van az Ószövetségben, ha a következő négy könyvet egynek vesszük: Jeremiás, Sirmak, Báruk könyve, valamint Jeremiás levele. Negyvenöt könyv van az Ószövetségben, ha Jeremiás és a Sirmak könyvét egy könyvnek számoljuk, míg egy másiknak Báruk könyvét (1–5. fejezet) és Jeremiás levelét (Báruk 6. fejezet). Negyvenhat könyv van az Ószövetségben, ha Jeremiás, illetve a Sirmak könyvét két önálló résznek tekintjük, és egy könyvnek Báruk könyvét és Jeremiás levelét. Negyvenhét könyv van az Ószövetségben, ha Jeremiás, a Sirmak, Báruk könyve és Jeremiás levele is külön könyvként jelenik meg.

Még több eltérést látunk, ha azt nézzük meg, mi a különbség egy protestáns és egy katolikus kiadású Biblia között. A protestáns Bibliák könyveinek száma is változik a fenti szempont alapján, ugyanakkor nem tartalmaz minden könyvet azok közül, amiket a katolikus kiadásúak. Így egy protestáns Bibliában általában hatvanöt könyv van (vagy hatvanhat, hatvanhét a számítástól függően).

A protestáns kiadású Bibliákban nincs benne Tóbiás, Báruk, Judit, a Makkabeusok első és második, a Bölcsesség és Sirák fia könyve, illetve Eszter és Dániel könyvének egyes részei sem. A katolikusok ezeket deuterokanonikus könyveknek nevezik, azaz olyan részeknek, amelyeknek a kánoni voltát egy ideig kétségbe vonták, míg a protestánsok apokrif iratoknak hívják őket, vagyis nem tekintették őket soha sugalmazott részeknek. Néhány Bibliában ezek a könyvek külön szakaszban kapnak helyet az Ó- és az Újszövetség között.

Bizonyos bibliakiadások tartalmaznak olyan könyvet is, amelyet sem a katolikusok, sem a protestánsok nem tekintenek sugalmazottnak, azaz Szentírásnak. Ezek a Manasszé könyve, Ezdrás harmadik és negyedik könyve, valamint a Makkabeusok harmadik és negyedik könyve.

Forrás:

I. János Pál Bibliaközpont, Vigan, Fülöp-szigetek

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárandokújján.”

(II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és érttem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy minden nap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain. Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Banki átutalás esetén a közlemény rovatba kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

**Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svb
9731 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196**

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.)

Örömmel tájékoztatjuk a *Világposta* olvasóit és barátainkat, hogy elindítottuk a budatétényi Szent Arnold Lelekgyakorlatos Ház saját honlapját: www.szentarnold.hu címmel.

Az oldalon tájékoztatást adunk a lelkigyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek által szervezett lelkigyakorlatokról és evangelizációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

**Szeretettel várunk mindenkit
a Szent Arnold Lelekgyakorlatos Házba!**

Csak a szeretet számít

Missziós hétvége Sárospatakon

A verbita atyák és testvérek, a missziós nővérek, valamint az ifjúsági világmissziósok a nagybőjtben, március 27. és 31. között Sárospatakon tartottak missziós hétvégét *Kecskés Attila* plébános meghívására. Találkoztak a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola tanáraival és diákjaival, a helyi hívekkel, plébániai közösségekkel, valamint a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma, Általános Iskolája és Diákotthona tanulóival is. Alább a résztvevők beszámolóiból idézünk.

Egyed Katalin, egyháztanács tag

A verbita missziósok az esti szentmise után tartottak előadásokat templomunkban. Pénteken Hurgói Sándor atya beszámolóját hallgathattuk meg braziliai élményeiről. Szombat délután a plébániai csoportok tagjai a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában gyűltek össze, ahol a verbita atyák elmélkedést tartottak, este pedig az ifjúsági világmissziósok csoportja mutatkozott be egy pantomim előadással. Vasárnap, a missziós hétvégét lezáró szentmise keretében megáldották a missziós keresztet, amelyre felkerült az idei évszám.

Braun Attila, egyháztanács tag

Különleges élmény volt, hogy megismerkedhettünk a különböző országokból és más kultúrákból érkezett szerzetesekkel, hogy az anyanyelvükön énekelhettünk velük, és hogy megtapasztalhattuk, a fiatalok lelkesen és lendületesen erősítették hitünket. A verbiták megmutatták az igazi, önzetlen krisztusi testvériséget, amelyben mindegy, honnan jöttem, csak egy számít: a szeretet, amely Krisztus tanításából, a Krisztusba vetett hitből fakad.

A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola dolgozói

Az iskolában a liturgikus időnek megfelelően rendszeresen szervezünk lelki napokat, de a verbita család által tartott misszió mindannyiunk számára különösen is emlékezetes marad.

A pénteki lelki napon a pedagógusok és a tanulók előadásokon vettek részt, ahol a közösségről, a szentgyónásról, Ferenc pápáról és a verbita missziós családról hallhattunk nagyon sok érdeklődést. A lelki nap zárásaként az iskola aulájában igeliturgián vettünk részt. Szívet melengető volt, amikor a délután folyamán a missziós atyák, testvérek és nővérek a gyerekekkel fociztak, kosárlabdáztak, beszélgettek. A szombati lelki napon az iskola tantestülete és dolgozói vettek részt. Ngamba Mungwala Albert testvér előadását követően kiscsoportos megbeszélés következett. A napot közös imádsággal és énekléssel zártuk.

A Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumának katolikus diákjai

A missziós hétvége keretében pénteken a verbita szerzetesek előadást tartottak a Művelődés Házában, amelyen a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma, Általános Iskolája és Diákotthona tanulói közül százhuszan vettünk részt.

Hernandez Elmer testvér előadásából sokat tanulhattunk a tanulás fontosságáról és az élet igazi értékeiről, a küzdelemről, a kitarásról. Mi sok mindent természetesen veszünk az életünkben, és oly sokszor vagyunk elégedetlenek, ha valamit nem rögtön, vagy nem úgy kapunk meg, amint azt elképzeltük. És sokszor nem is gondolunk arra, hogy mások milyen nehéz körülmények között élnek. Bano Maria Blandina missziós nővérek a világ nagy részén, és mennyit kell nélkülözniük. Hálásak vagyunk a verbita szerzeteseknek és a missziós nővéreknek a munkájukért, hogy Krisztus szeretetét közvetítve segítenek a rászorulókon.

Jézus dicsőséges sebeinek tanúi

Rómában jártam...

Lehetőségem nyílt április utolsó napjaiban Rómába zarándokolni, amiért nagyon hálás vagyok a rendi vezetésnek. XXIII. János pápa és II. János Pál pápa szentté avatásán vettem részt. A rend központi házában kaptam szálást, így az ottani rendtestvéreket is jobban megismerhettem.

A négy nap különleges volt számomra, és úgy gondolom, aki ott volt, átérezte, megélte ugyanezt. Az ünnepség előtti napon a Szent Péter téren jártam, és ámulva láttam, mekkora tömeg gyűlt már akkor össze, testvérek százai, akik azért jöttek Olaszország és a világ minden részéből Rómába, hogy együtt dicsőítsék Istent, és hálát adjanak a két XX. századi szent pásztorért.

„Ennek a vasárnapnak a középpontjában, amely lezárja húsvét nyolcadát, s amelyet II. János Pál az isteni irgalmasságnak kívánt szentelni, a feltámadt Jézus dicsőséges sebhelyei állnak – mondta Ferenc pápa homíliájában. – XXIII. Jánosban és II. János Pálban megvolt a bátorság ahhoz, hogy Krisztus sebeire nézzenek, megérintsék átszegezett kezeit és átszúrt oldalát. Nem szégyenkeztek Krisztus teste miatt, nem botránkoztak meg őbenne, sem keresztyében; nem éreztek szégyent

a testvér teste miatt (vö. Iz 58,7), mivel minden szenvedő emberben Jézust látták. Mindketten bátor emberek voltak, telve a Szentlélek parrésziájával, nyílt, világos beszédével, s tanúságot tettek az egyház és a világ előtt Isten jóságáról, irgalmasságáról.”

Az irgalmasság vasárnapja reggelén körülbelül egymillió zarándok és még körülbelül két és fél milliárd televíziónéző szemlélte Krisztus dicsőséges sebeit.

A szentmise és a szentté avatás szertartása előtt nagyon borús volt az ég, még az eső is esett kissé, majd a hivatalos kihirdetés után egyszerre ragyo-

gósan kisütött a nap. Mennyei béke és szeretet volt érezhető a téren. Nagyon sokan sírtak a meghatottságtól. Ott álltunk és egymásra nézünk, különböző nemzetiségű, korú, állapotú testvérek, s tudtuk, a mennyben is óriási ünnep van, és a két, immár szent vezető örül velünk.

Hálát adok a Jóistennek, hogy személyesen ott lehettem ezen a történelmi eseményen, és kérem a két szent pápa közbenjárását mindannyiunk számára, hogy mi is legyünk bátrak Jézus dicsőséges sebeire nézni, belőlük erőt meríteni.

Szabó Alex svd

Ne félj, kelj fel!

Csudás gyógyulás

II. János Pál közbenjárására

„No tengas miedo, levántate!” (Ne félj, kelj fel!) – ezeket a szavakat hallotta *Floribeth Mora Díaz* II. János Pál pápa boldoggá avatása perceiben, 2011. május 1-jén. Akkor Costa Rikában reggel fél öt volt. A súlyosan beteg, negyvenkilenc éves Floribeth imádkozva virrasztott és nézte a tévében a boldoggá avatás közvetítését. Bár nagyon gyenge volt, nem tudott elaludni. Érezte, nagy dolog történik, hogy íme, az egyház boldoggá avatja az „ő pápáját”, akit már régóta a „szentjének” nevezett.

2011. április 11. óta, amikor a vizsgálatok után közölték vele a kórházban a diagnózist, imáiban II. János Pál pápa közbenjárását kérte az egészség vagy inkább az élet ajándékáért. Agyi verőértágulatban szenvedett, amely nagyon nehezen elérhető helyen volt. Az orvosok azt mondták, túl kockázatos a műtét.

„Te, aki annyira közel vagy Istenhez, imádkozz értem” – leggyakrabban ezekkel a szavakkal kért segítséget a lengyel pápától, akit különösen közel érzett magához. Mindig az ő türelmes szenvedése és az isteni gondviselésbe vetett bizalma volt a szemei előtt, amikor fájdalmat érzett. Floribeth nem félt a haláltól, csak a gyerekei, unokái miatt aggódott. Akkor már két unokája volt, és a következő kettő is úton volt. Ma Floribeth hat unoka boldog nagymamája.

„Ne félj, kelj fel!” Az asszony felkelt, és sikerült kimennie a konyhába. Egy kicsit jobban érezte magát, és meleget érzett a testében. A férje, *Edwin Arce* nagyon megijedt, amikor meglátta őt a konyhában, hiszen Floribeth akkor már ágyhoz volt kötve. A legkisebb erőfeszítés vagy mozdulat is a verőértágulat elszakadását okozhatta volna. „Jól érzem magam, légy szíves csinálj nekem egy teát!” – Floribeth csak ennyit mondott azon a napon a férjének. Nem mert neki mesélni a látomásáról, félt, hogy a férfi azt fogja gondolni, hallucinációi vannak a betegsége miatt. Csak pár nap múlva mesélt el neki mindent, amikor már látszott, hogy a szervezete kezd normálisan működni. Az orvosok csak pár hetet adtak az asszonynak, de ő egyre jobban volt. Azóta három év telt el, és Floribeth él, dolgozik, imádkozik, dicséri Istent, és mindenkinek mesél a csodáról, amely János Pál pápa közbenjárására történt vele.

Orvosa, *Alejandro Vargas* nagyon meglepődött Floribeth állapotán, amikor az asszony 2011 novemberében elment hozzá. Az agyi verőértágulat után semmilyen nyom nem maradt, az érfal teljesen normálisan nézett ki. Nem tudta, és ma sem tudja mindezt orvosilag megmagyarázni.

2011. június 27-én Floribeth a férjével együtt elment egy szomszéd városba, Paraísóba, ahova akkor érkezett II. János Pál pápa ereklyéje. Miután imádkozott és beszélgetett egy lengyel pappal, *Dariusz Rassal*, Floribeth elhatározta, leírja a gyógyulását.

2012 áprilisában felhívták Rómából. Elkezdődött a csoda kivizsgálása. Az orvosok nem találtak tudományos magyarázatot a gyógyulására. Végül 2013. július 5-én a Szentszék bejelentette, Ferenc pápa elismerte a szentté avatáshoz szükséges csodát: Floribeth Mora Díaz gyógyulását.

Idén április 27-én II. János Pál pápát szentté avatták. A világ megismerte Floribeth Morát, „akiben nem volt semmi beképzeltség, csak szép, egyszerű lélek, aki mindig gondol a családjára – ezzel indokolta *Slawomir Oder*, a pápa szentté avatási ügyének posztulátora, hogy miért pont ez a csoda történt meg. – A csoda nem Isten véletlen beavatkozása. Mindig mélyebb üzenetet hordoz. Floribeth asszony esetében ez az üzenet az életről és a családról szól.”

Véletlenül ismertem meg Floribeth Mora Díazt, amikor egy imádságos összejevetelen először hallottam a tanúságtételét. Azóta meghívtam Upalába, a plébániára, ahol dolgozom, és én is meglátogattam őt az otthonában, Tres Ríosban. Sok ember érkezik hozzá, amerikaiak, mexikóiak, és Floribethnek mindig mindenki számára van ideje. Alázatosan mesél mindarról, ami az élete: a családjáról, a munkájáról, II. János Pál pápáról. Megosztja az örömét, a háláját és szíve békéjét, mert nagy dolgokat tett vele a Mindenható.

Filar Franciszek SVD

Máriával vissza az Úrhoz

Pápua Új-Guinea – 1988

Tóth István SVD (1928–2010) 1959 februárjában érkezett Új-Guineára. Először a kwona népcsoport körében végzett missziós munkát, de az évek során más területeken is szolgált. 2000-ben tért vissza Magyarországra. Alábbi levele 1988-ban jelent meg a Szolgálat című folyóiratban.

Csak három hónapja vagyok itt Yangoruban. Hirtelen jött, „mentő” kinevezés, illetve áthelyezés volt, hogy a viharban valami irány alakuljon ki. Yangoru kerületi központban a múlt év októberében minden adminisztráció megszűnt. Kormányalkalmazottak, kórházi személyzet, a rendőrség mind kivonult. Igazán minden hivatal szünetelt, s a páter is átment a szomszéd állomásra, miután a betörők és a gengszterek lehetetlenné tették a helyzetét. Csak a két bennszülött nővér maradt itt egy „nyugdíjba vonult” öreg páterrel. A nagy zűrzavarban a plébánia épülete is leégett, mindazzal együtt, ami benne volt.

Lassan a nép is lehült egy kicsit, és megkezdtük a munkát. Lévén Má-

ria-év, no meg itt vagyunk a három pünkösdista szekta kellős közepén, akik igen sokat kiabálnak Szűz Mária ellen, elkezdtünk egy Mária-szeminariumot. Gondoltam, Máriával vissza az Úrhoz. Ahogy látszik, jó kezdet lett belőle. Bár a résztvevők kétharmada fiatal lány és asszony volt, a tíz hétvégi előadás és imádság közben volt idő átgondolni, mit is akarunk mint katolikusok, és hogyan is mehetünk előre a zűrzavarban. Jó apostolok lettek, mert bevitték a gondolatot a falvakba is, és komoly „diszkusszió” után tervet is csináltak, hogyan javítsák a helyzetet.

Három héttel ezelőtt a kormány visszatért, fél erővel ugyan. Pénteken ideértek, vasárnap éjjel a banditák megkezdték munkájukat. Engem is meglátogattak, amikor a templomban voltam, bejöttek a házba, elvitték a miseboromat és a lepedőimet. Pénzt nem találtak, ahelyett elvitték a dokumentumos tárcát, de amikor látták, hogy valóban nincsen benne pénz, letették az egyetlen üzlet bejárata elé. Reggel a nép megtalálta és visszahozta, látván

a fényképet, tudták, kihez tartozik. Nem mérgecsigittem fel egyáltalán, igazán számítottam rá. Éjjel két óra körül vissza is jöttek, hogy még több bor kellene nekik. De mondtam, hogy nincs több, és ha be akarnak jönni, az ablak nyitva van. Szépen elmentek. Másnap reggel a nép meghallotta, és mindjárt kinyomozták, hol vannak a banditák, s kiadták őket a rendőröknek. Persze bizonyíték nincsen, szabad mindegyik. De félnek kijönni a faluból, mert a nép várja, hogy bennszülött módon intézzék el a dolgot – egy jó elhupázással.

Húsvét elég szép volt. De meglepett, hogy mennyire a pünkösdista szekta befolyása alatt van az egész nép. Ez is új meglátás számomra. Itt a plébánia területén van a cargo kultusz központja is, de éppen mostan börtönben van a prófétájuk. Feláldozott egy pár fiatal lányt, hogy jöjjön a cargo, ígérve, hogy feltámadnak. De sem feltámadás, sem cargo, a szülők jóvátételt követelnek, de nem volt pénz, így bíróság lett belőle. Egy jó harmada a plébániának benne volt, és úgy ahogy, benne is van a cargo mozgalomban, de az elhalt őseik sem reagálnak, és nem küldenek semmit. Imádkozni kell sokat, hogy a kegyelem, amit az Úr Jézus felajánl nekik, elfogadott legyen.

Új-guineai magyar misszionáriusok: Appenzeller Péter, vagyis Salvius testvér, Tóth István atya, Unzeitig Teréz nővér és Végvári János atya

Amikor az üres Názáret ajándék

Fejezet a budatétényi missziósház történetéből

Bár a kőszegi Szent Imre Missziós Szeminárium még nem volt teljesen kész 1929 szeptemberében, a budatétényi Názáret Missziósház növendékei már mind ott kezdték meg a tanévet. Ezután a Názáret Missziósház csak a folyóiratok szerkesztésének és kiadásának, továbbá a helyi hívek lelki gondozásának adott helyet. Szinte üresen álltak az épületek. „Milyen kár ezekért a házakért – gondolhatták a korabeli tényiek. – Hát ezért kellett kétszer is bővíteni?!” De Isten messzebbre látott.

Néhány év múlva *Adolf Hitler* lett Németország kancellárja, és hamarosan igen erőszakos, expanzív politikába kezdett, többek között a másik német nyelvű ország, Ausztria irányába. Bécs védekező

álláspontra helyezkedett, és már a következő évben nagyban megnehezítette a német állampolgárok beutazását és letelepedését Ausztriában. Ez társaságunkat igen rosszul érintette, hiszen az osztrák St. Gabriel Missziósház adott helyet a noviciátusnak, és az ottani teológiai főiskolán tanultak a németországi jelöltek is.

Mit lehetett tenni ebben a helyzetben? *Albert Rohner* noviciusmester és a növendékek Magyarországra utaztak, ahol az általános rendfőnökség engedélyével az éppen üresen álló Názáret Missziósházban rendezték be ideiglenesen a noviciátust.

Fél évvel később, 1934 novemberében így írt erről az egyik fiatal a *Steyler Chronikban*: „Az isteni gondviselés váratlan módon noviciátust nyitott a kis

Názáretben. 36 klerikus noviciusnak lett az otthona, hazája. Mi, akik számára St. Gabriel felé le volt zárva az út, április 28-án érkeztünk ide. A következő szombaton megnéztük Budapestet. Európa legszebb városainak egyike.

A rövid lelkigyakorlat végén fölvételt nyertünk az Isteni Ige Társaságába. P. Hansen regionális hosszú, nehéz betegségéből még nem egészen gyógyultan maga vezette a beöltözési szertartást. Május 7-én Schoppelrey püspök úr jött rövid látogatásra Nyitráról P. Generális és P. Geretzky provinciális kíséretében. Ugyanazon a napon a székesfehérvári egyházmegye püspökét, *Shvoy Lajost* is üdvözölhettük körünkben. Bémálásról jött a plébániáról, amelynek vezetője P.

Zimits Mihály. Hozánk is intézett néhány szívélyes szót, többek között: »Imádkozzunk Magyarországot és a saját hazájukért!«

Szent Péter és Szent Pál ünnepének vigíliáján ünnepelte P. Zimits papi szolgálatának 25. jubileumát.

A nyilvános templomi ünneplés a következő vasárnap volt. Szombaton este éppen befejeztük az esti imát, amikor a cserkészek és a Mária-kongregáció tagjai házunk elé vonultak, és éjjeli zenét adtak. A vasárnap az egész község ün-

Albert Rohner (1899–1992)

nepe volt. Hogy mennyire szeretik a hívek P. Zimitset, mutatták az ajándékok, amiket neki hoztak. Este még tűzijáték is volt, amelyet azonban hirtelen abba kellett hagyni, mert a közelgő vihar villámai vették át a folytatást.

Augusztus 8-án Budaörsön át egy budapesti temetőbe kirándultunk P. *Medits Nándor* sírjához, akinek alapítónk életében és társaságunk kezdeti éveiben olyan nagy szerepe volt. Végre megtaláltuk sírját négy rendtársa sírja között. Szükségét éreztük, hogy hálás szívvel lépünk annak a papnak a sírjához, ki társaságunk és noviciátusunk bölcsőjénél állt. Nem mulasztottuk el ezen a helyen, hogy magunk és az egész társaság számára azért a szellemiségért imádkozzunk, amelyet boldogemlékű alapítónk P. *Medits* segítségével nekünk örökségül hagyott.”

Néhány hónap múlva a noviciusok megkapták a beutazási engedélyt Ausztriába, hogy ott folytathassák az újonc-időt. Ám ha nem lett volna a Názáret Missziósház, ez a harminchat kispap bizony nemcsak hat hónapot, de valójában egy egész tanévet veszített volna a noviciátusból. Így lett ajándék az üres budatétényi missziósház, hogy Isten gondoskodhasson.

Toth Zoltán svd

Kedves Missziós Barátaink!

Mióta a verbita rend Isten csodálatos segítségével Magyarországon újra legálisan elkezdhetett tevékenykedni, folyamatosan azon vagyunk, hogy a lassan száz éves hazai történelmünket minél aprólékosabban feldolgozzuk, és a már feledésbe merült események emlékeit megőrizzük az utókornak. Mivel azonban 1950-ben a magyar régió archívuma eltűnt, ez a kutatás nem egyszerű.

Ezért szeretnénk kérni kedves barátaink segítségét is: amennyiben valaki régi (1950 előtti) *Világpostát*, *Kis Hitterjesztőt* vagy *Szent Mihály Missziós Nap-tárat* őriz vagy felfedez, nagy örömmel fogadnánk, ha felajánlaná társaságunknak (akkor is, ha sérült), mert ezeknek a régi folyóiratoknak nagy szerepük van a verbiták magyarországi múltjának, rendtestvéreink tevékenységének megismerésében. Köszönjük!

Toth Zoltán svd

“Menjetez tehát, és tegyetez tanítvánnyá minden népet.”

Janssen Szent Arnold (1837–1909) a missziós parancsra válaszóva megalapította az Isteni Ige Társaságát

Peter Wodorka atya az egyik első hazánkban szolgáló verbita

Közelebb történelem Centenárium 1916

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli a verbiták magyarországi letelepedésének századik évfordulóját. A centenáriumi évre készölve hálát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadóan szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban. Az

A máriakémeti kegytemplom a verbita rend magyarországi történetének kiindulópontja

2014 márciusától a centenáriumi évvel egyetemben az ünnepi rendezvények keretében megvalósul a tiszteletdíj felajánlása. Kérjük, adományaikkal a világmissziót minél több emberhez juttassuk meg rendtartományaink nyelvein a verbita Missziós Társaságunk által kiadott Hálát adunk Istennek című kiadványunkban, a Világpostában található az alábbi számlaszámra befizetésével.

11600006-0000

A közlemény rovatban

centenárium

Hálással köszönjük

b hozott nelem

ni fotóalbum
-1925

Csoportkép a kezdeti időkből:
Fridolin Pörtl, Hubert Hansen atya,
a magyarországi közösség lelke
és mozzatója, Generosus Bóna,
Matthaeus Schwarz, valamint
Protasius Tóth

Fikus József,
aki később
a Názáret Misszióház
rektora lett

Örökségünk kötelez című
rovatban már elkezdtük
bemutatni a rend hazai
történetét, de szeretnénk
fényképekkel is felidézni
az elmúlt évszázad fon-
tos állomásait, pillana-
tait, hogy a cikkekben
olvasott nevekhez arcok,
a történetekhez valódi
helyszínek kapcsolódhas-
sanak. És így közelebb
hozzuk a történelmet,
amelyből tanulhatunk.

riumi év előkészületire, illet-
költsegeire szervezünk gyűj-
segítsék, hogy méltó módon,
kkel megismertetve ünnepel-
unk centenáriumát. Adomá-
Titkárságon keresztül juttat-
alálható sárga csekken vagy
zetve:

00000-12713314

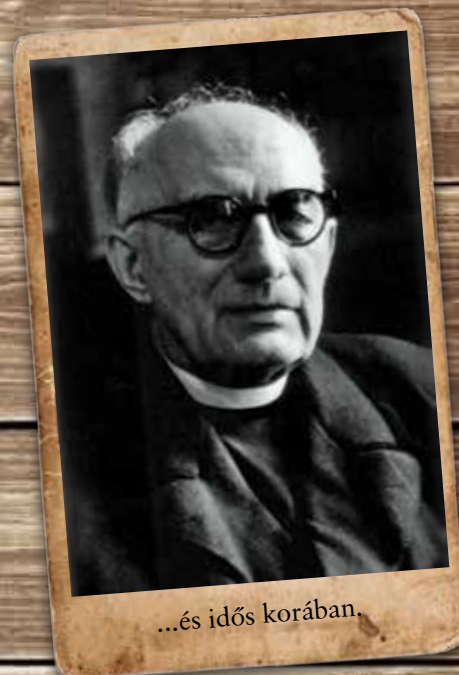
an kérjük feltüntetni:

nárium

k minden adományt!

A szintén az elsők között
Magyarországra érkező
Felix Drewek atya
fiatalon...

...és idős korában.

Építkezés hitből, adományokból

Fülöp-szigetek a tájfun után (2. rész)

Tavaly év végén a Fülöp-szegeteket sújtó szupertájfún nem csak Tacloban városában végzett pusztítást. Amikor Magyarországon jártam, sokan érdeklődéssel nézegették a Tacloban melletti Palo külvárosában álló Árpád-házi Szent Erzsébet-templom képeit. Ennek a templomnak a közelében lakott *Jay Martinez*, aki verbita missziós testvérnek készül a cebui szemináriumában. Fényképeken megmutattam a magyar érdeklődőknek a Martinez család egyszerű házát is, amely ma már a múlté. A templom is teljesen összeomlott, viszont Szent Erzsébet szobra, a helybeliek szerint, csodás módon, épségben megmaradt.

Jay éppen otthon volt, amikor a tájfun elérte a környéket. „A nagyanyám lakásába menekült az egész rokonság, mert az szilárdabbnak tűnt. Kézrel szorítottuk le a tetőt alkotó bádoglemezeket, hogy ne repüljön el a szobáról, ahol mindannyian voltunk. Megmenekültünk, de mindenünk odaveszett, csak néhány ruhadarabunk maradt” – emlékszik vissza. Palóban nem volt szökőár, de a szél megtette a hatását.

Jay édesapja biztonsági őr. A katasztrófa napján a városhoz tartozó hegy tetején lévő rádióadót őrizte. Neki nem esett baja, mert a hegyet kevésbé érte a tájfun. A pusztítás után mindennap a rádióadót kellett őriznie, hiszen csak így lehetett távol tartani a fosztogatókat. „Ez igen veszélyes szolgálat volt, imádkoztunk, hogy apám élve hazajöhessen. De így legalább dolgozhatott, amit most kevesen mondhatnak el magukról” – magyarázza Jay. Minden összeomlott, vagyis nincs hova elmenni dolgozni, és így nincs jövedelem. A magyar jótévedők adományát Jay az otthoniak megsegítésére fordította: Cebuban ponyvát és egyéb építőanyagot vásárolt, illetve olyan élelmiszereket, amelyek Palóban nem kaphatóak.

Ugyancsak Palóban él *Franco Camasura* ideiglenes fogadalmas verbita testvér családja. A helyi

rendőrlaktanya templomában vészelték át a tájfun. Amikor hazamentek, az otthonuk már nem létezett. „Siralmas látvány volt – meséli Franco testvér. – Minden összetörve hevert a környéken, mások holmijával összekeverve. De a legnagyobb baj az volt, hogy hiányzott az élelem.”

Csak a Palo és Tacloban határán lévő bevásárlóközpontban lehetett ételt kapni. Az is romokban, kifosztva hevert egy ideig, viszont nagysága miatt ezt állították helyre először a környék kereskedelmi létesítménye közül. A megnyitására várni kellett egy-két hetet. Rádásul mivel a vezetőség félt a tömeghisztériától (egyszer már teljesen kifosztották a bevásárlóközpontot), az odaérkezők közül egyszerre csak száz embert engedtek be. Az ott várakozó éhes emberek ezrei közül sokan hiába töltöttek el hosszú órákat a bejáratnál, zárórakor közölték velük, hogy nem mehetnek be. Amikor üzemelni kezdett a taclobani kikötő és a repülőtér, egyre jobb lett az ellátás. Hiába harcol azonban a kormány az áremelők ellen, a nagy kereslet miatt mennek felfelé az árak, fizetett munkalehetőség pedig alig van.

Sokan elhagyták otthonaikat, így Franco testvér szülei is. Nincs áram, rossz a közlekedés, akadozik az orvosi ellátás – félnek ott maradni, ahol az egész életüket eltöltötték. A Cebu környéki Argauba költöznek, ahogy mondják, ideiglenesen, hiszen a szülőföld akkor is sokat jelent, ha bajok forrása. A magyar jótévedők segítségével próbálják rendbe hozni a család házát, hogy ismét emberhez méltó módon lehessen lakni benne.

Szintén a mi testvéreképző házunkban lakik *Roselo Alagase* testvér, aki ideiglenes fogadalmas szerzetes. Cebu sziget északi részéről származik. Azt a környéket az utóbbi idők mindkét természeti katasztrófája sújtotta: a földrengés és a tájfun is. Roselo idős szülei egyedül laknak kis házukban, amelyről a tetőt és az oldalfalakat is elvitte a hatalmas erejű szél. Nem volt nehéz dolga, mert a földrengés

már korábban meglazította a gerendákat. Roselo testvér szülei esetében a verbita szerzetesek személyesen is tudtak segíteni, hiszen az otthonuk Cebuból autóval elérhető. Ahogy járhatóak lettek az utak, a Verbita Testvéreképző Ház építőtáborszerű akciót szervezett: szerzetesnövendékeink nemcsak az anyagszállításban segítettek, hanem a beton keverésében és bedolgozásában is. Ennek a családnak is juttattunk a magyar adományokból.

Bár a nyugati híradások főleg a tájfunról szóltak, azelőtte néhány héttel történt rekorderejű földrengés is sok ember életét megkeserítette. Missziós testvérnövendékünk, *Junie Tumampus* a Cebuval szomszédos Bohol szigetről származik, egy Sevilla nevű kisvárosból. Junie éppen a fél-évközi szünetre indult, ami itt október közepén kezdődik, amikor a cebui verbita házban megérettük a földrengést. Hol lehet az epicentrum? Nemsokára megtudtuk a televízióból, hogy Bohol környékén. Junie megrémült, hiszen a mutatott hely az ő kisvárosuk közelében van. Elnémultak a mobiltelefonok, nem lehetett kapcsolatot teremteni Sevillával. Csak egy-két nap múlva kaptunk hírt, hogy jól van a család, mindenki életben van. A házukból azonban csak egy aprócska szoba maradt meg. Azt gondolnánk, hogy itt is megkezdődtek az újjáépítések, de nem így van. Míg a tájfun egy egyszeri katasztrófa, egy nagy földrengést sok utóregés követ, amelyek miatt egy évet várni kell az újjáépítéssel. A szeizmológusok október óta négy-ötszáz utóregést észleltek. Tehát marad az ideiglenes, faszkeretű hajlék. Junie édesapja, aki asztalos, most sokaknak segíthet Bohol szigetén. Ám ez sem ilyen egyértelmű. Külföldi cégek megbízásából az utóbbi évtizedekben kivágták a sziget egykor gyönyörű erdőit, és ma már nincs fa. A Tumampus család is kapott a magyar adományokból, hiszen nemcsak a házuk, de szinte mindenük odaveszett.

Míg a szupertájfunról előre tudtunk, és fel lehetett (volna) készülni rá, a hatalmas földrengés meglepetésként ért mindenkit. Egy másik Bohol szigetről való szerzetes testvérjelöltünk, *Dexter Cabahug* szintén a szemináriumban tudta meg, hogy a lakóhelye közvetlen közelében volt a legerősebb rengés. Nem tudhatta, hogy élnek-e még a szülei. A tévé csak a templomuk romjait mutatta. Bohol szigete legnagyobb és legszebb ősi templomát Loon kisvárosban építették több évszázaddal ezelőtt spanyol hithirde-

A Camasura család otthona a tájfun után

tők. Hosszú története most ért véget: teljesen összeomlott. Dexter csak néhány nap múlva tudta meg, hogy életben vannak a szülei, bár mindenük odaveszett.

„Apám elhatározta, hogy a sziget egy másik részére menekül a család, ahol rokonaink laknak – meséli Dexter. – Nagyon nehéz volt az út, mert a közlekedést mindenütt törmelékek, az utakra esett fém és villanypóznák nehezítették. Az embereken letargia uralkodott el – nem volt se testi, se lelki erejük, hogy tegyenek valamit. Igen lassan haladtunk, de végül megérkeztünk, letelepedtünk. Újraindult az élet. Az elveszetteknek tűnő hit újjáéledt. Lesz jövőnk! Isten segít!”

Pedig akkor még hátra volt a következő csapás, a szupertájfun. Bár magán a szigeten csak mérsékelt pusztítást okozott a tájfun, Bohol szigete a fő csapásirányba tartozó Leyte szigetről kapja az áramot. A tájfun nyomán Bohol is sötétségbe borult – és mind a mai napig nem állt helyre az áramszolgáltatás. A Cabahug családnak is juttattunk a magyar adományokból. Szeretnének visszatelepülni otthonukba, és legalább egy ideiglenes hajlékot kialakítani egy kis szatócsbolttal, ami a család megélhetését biztosítaná.

A következő lapszámokban írok még mindarról, amit a segítők megtapasztaltak. Hiszen még mindig sok a teendő, és sokan szorulnak segítségre. Hálásan köszönjük magyar jótevőinknek az adományokat!

Lányi Béla svd

A Fülöp-szigeteki rászorulóknak javára adományait a Missziós Titkárságon keresztül juttathatja el, a Világpostában található sárga csekken vagy az alábbi számlaszámra befizetve:

11600006-00000000-12713314

A közlemény rovatan
kérjük feltüntetni:

Tacloban

**Hálásan köszönünk
minden adományt!**

Különleges továbbképzés

Segítség az újjáéledő kínai szerzetesközösségeknek

Tizenhat különböző rendből huszonkét kínai szerzetes nővér vett részt a Sinicum alapítvány által szervezett háromhetes továbbképzésen tavaly szeptemberben Lengyelországban. A továbbképzés célja az volt, hogy a kínai nővérek jobban megismerjék a megszentelt élet formáinak és karizmáinak gazdagságát, hogy segítsenek nekik saját hivatásuk elmélyítésében, illetve hogy a rendek megoszthassák egymással tapasztalataikat a megszentelt életről.

Miért pont kínai szerzetes nővérek számára szervezték a továbbképzést? A résztvevők közül sokan olyan rendekhez tartoznak, amelyek a XX. század húszas-harmincas éveiben jöttek létre. Bár sokan, mikor bemutatták közösségüket, az alapítás nyolcvanadik, kilencvenedik évfordulójáról beszéltek, a rendek valójában kevesebb mint harminc éve működnek Kínában.

1949. október 1-jén létrejött a Kínai Népköztársaság. A kommunisták a vallást „a nép ópiumának” kiáltották ki, és az ötvenes évek elején felszabták minden szerzetesközösséget, lefoglalták a rendházakat. Amikor 1976-ban, az úgynevezett kulturális forradalom után bevezették a „nyitottság politikáját”, megjelentek a már idős szerzetesek, akik az erős elnyo-

mások ellenére kitartottak hivatásuk mellett. E hetven-, nyolcvanéves nővérek köré fiatal lányok gyűltek, akik követni akarták Jézust, és az életüket Istennek kívánták szentelni.

Az elmúlt harminc év az újjáépítéssel, miközben a rendek keresték, újra felfedezték közösségeik karizmáját és missziós küldetését. Az idősebb nővéreknek azonban haláluk előtt már nem volt elég idejük, hogy mindent átadja-

nak, amit megtanultak a megszentelt életről. Ráadásul Kínában a nyolcvanas évek elején még nem tudtak azokról a változásokról, amelyeket a II. vatikáni zsinat hozott az egyházban.

Kína lakosságának csak 0,7 százaléka katolikusok, és csupán ötezer szerzetesnő él ebben az óriási országban. Évtizedek óta nagy igénye van a kínai szerzeteseknek a továbbképzésekre. Sok lengyel női szerzetesrend nagylelkűen válaszolt a kérésre, és vendégül látta a kínai nővéreket a három hét alatt. Vendégeink a továbbképzés során előadásokon vettek részt, meglátogattak tíz női és három férfi rendet, találkoztak a lengyelországi női szerzetes elöljárók konferenciájának tagjaival, a nunciussal és a Pápai Missziós Művek dolgozóival. Jártak Częstochowában, Krakóban az Isteni Irgalmasság-bazilikában és Varsóban Boldog Jerzy Popiełuszko atya sírjánál.

A helyi egyház helyzete iránti élő érdeklődéssel és imádságainkkal továbbra is támogatjuk a kínai szerzetes nővéreket, hogy el tudják vinni Isten szeretetét és a hit fényét mindazokhoz, akik még Istentől távol élnek.

Klebba Weronika spps

Imádság a szenvedő kínai egyházért

XVI. Benedek pápa 2007-ben, a kínai katolikusoknak írt levelében május 24-ét, Szűz Mária, Keresztények Segítője emléknapját jelölte ki, ami egyben a Sheshani Szűz Mária ünnepe is, hogy imában minden katolikus kifejezze egységét a kínai egyházzal, amely a kommunista diktatúra miatt nehéz helyzetben van.

Istenünk, világ kormányzója és népek világossága, tekints az egész kínai népre a küzdelem és a szenvedés napjaiban! Erősítsd meg a kínai egyházat, amely a te szeretett Fiad szenvedéseiben részesül! Engedd, hogy Jézus Krisztus a kínai egyháznak és az egész népnek mindenkor világossága és feltámadása legyen!

Mennyei Atyánk, add, hogy egyházad szenvedéséből mag keljen ki, amely termést hoz dicsőség napjáiáig! Engedd, hogy mindnyájan részesülhessünk abban a dicsőségben, amely benned, Mennyei Atyánk, Fiadban és a Szentlélekben mindörökkön örökké ragyog!

Szűz Mária, Kína Császárnője, könyörögj a kínai népedért! Ámen.

Sok arc – egy szív

Kenya és Tanzánia közös rendtartománya

A verbita rend mottója különösen illik a kenyai rendtartományra, amelyet Kenya és Tanzánia együtt alkot: sok arc – egy szív. Nem könnyű eligazodni e két ország nyelvi sokszínűségében, ami a számos helyi törzs együttéléséből, keveredéséből adódik. Ilyen kulturális pluralizmus közepette igyekeznek a politikai vezetés egységes államokat kialakítani, amit megnehezít a szomszédos országokból folyamatosan áramló menekültek tömege, illetve a küzdelem a szomáliai harcok áterjedése ellen.

Kenyában a lakosság 78 százaléka keresztény, ebből 33 százalék katolikus, míg a népesség 10 százaléka muzulmán. Ez az arány Tanzániában 30, 29, illetve 70 százalék. Emellett mindkét országban igen nagyszámú követője van a helyi természetvallásnak. Mindkét országban örömmel üdvözlnek a keresztény misszionáriusokat, és szívesen megadják nekik a tartózkodási és munkavállalási engedélyt.

A helyi katolikus egyház rászorul a külföldi missziók segítségére, mind a személyi állomány, mind anyagiak tekintetében. Ugyanakkor a plébániai közösségek életerejét jelzi, hogy egyre többen mennek el vasárnaponként a templomokba, és egyre nagyobb számban választják a fiatalok a papi és a szerzetesi hivatást. Emellett mindkét országban jelentős a katolikus püspökök erkölcsi befolyása a közéletben.

Kenyában a verbita misszió 1984-ben indult, és 1999-ben onnan terjedt ki Tanzániára is. A tartományban a rendtagok többsége – 47 százalékuk – plébániai papként szolgál, főként városokban, de Tanzániában két olyan vidéki plébánián is, ahol a hívek többsége a híres maszáj törzsből való. A rendtagok 5,2 százaléka vesz részt az iskolalelkészési, egyetemi lelkészési szolgálatban; 15,8 százalék pedig más missziós munkában. Ezek közé tartozik a börtönpasztoráció, a lelkigyakorlatok vezetése, különböző képzési programok, például bibliaismereti csoportok életre hívása plébániákon, vagy a nők önszegélyező programjai.

A Kenya-Tanzánia rendtartomány közössége ugyancsak nagyon színes: harmincötön Afrika különböző országaiból

érkeztek, tizenheten Ázsiából, heten Európából és hatan Dél-Amerikából. A rendtagok között harmincnégy pap van, három örökfogadalmas, egy ideiglenes fogadalmas testvér, valamint huszonhét kispap. A huszonkét nemzetből származó közösség összekovácsolására, a testvériességre a tartomány vezetősége nagy gondot fordít: ösztönzi a csapatmunkát, összehívja a rendtestvéreket a rend „családi” ünnepeire és neves eseményeire. Ezekon kívül mindenki részt vesz az éves közös lelkigyakorlaton, és meghívást kap a rendi gyűlésre, illetve a rendi káptalanra.

Az afrikai zóna három verbita képzési központja közül az egyik Kenyában található. Afrika minden részéből érkeznek diákok, hogy teológiát tanuljanak a Tangaza Főiskolán. A tartományban ezen kívül van még két hivatásigondozó háza Nairobiban, ahol a Kenyából és Tanzániából érkező szerzetesjelölteket képezik. A pasztorális szolgálatban elkötelezettek továbbképzésben részesülnek, főként a helyi nyelvjárást és kultúrát tanulmányozzák.

Hajós Katalin

A valódi szeretet útján

Ifjúsági virrasztás a nagybőjtben

A verbiták és a missziós nővérek idén is megrendezték az immár hagyományos nagybőjti ifjúsági virrasztást április 12-én, virágvasárnapra virradó éjjel Budatétényben, a Szent Arnold Lekigyakorlatos Házban. Mint mindig, most is nagy örömmel, vidámsággal és izgatottsággal érkeztek a résztvevők. Valaki lelki feltöltődést keresett, mások a kérdéseikre vártak választokat, néhányan csak a jókedvet vagy egy mély beszélgetést várták az éjszakától. Akadtak természetesen olyanok is, akik most először vettek részt a virrasztáson, kíváncsisággal a szívükben.

Az este folyamán betekintést nyerhettünk a „ValóHázasság” kulisszái mögé, ahol megláthattuk: a fényűző, pompás esküvő után a házasság már nem olyan csillogó és szórakoztató, ugyanakkor az egyszerű eseménynél sokkal nagyobb teret ad arra, hogy a párok elmélyüljenek a valódi szeretetben és az igazi önátadásban. Ehhez azonban elengedhetetlen, hogy a házastársak küzdjenek egymásért, a kapcsolatukért életük végéig. Mindnyájan elvihettük magunkkal útravalóul a tanulságot: akár az egyházi rend, akár a házasság szentségét választjuk, „nem csak annak kell tenni a kibékülésért, aki megbántotta a másikat, hanem annak is, akit megbántottak, hogy képes legyen valóban megbocsátani”.

Az előadás után kisebb csoportokban alkalmunk volt egymás gondolatait, észrevételeit, esetleg tapasztalatait meghallgatni, megbeszélni és kicsit elmélkedni az elhangzottakon. A Késők csoport minden résztvevője nevében mondhatom, hogy igazán mély beszélgetésben volt részünk. Ez úton is szeretném megköszönni nekik.

A szentségimádás volt sokunk számára talán a legmélyebb és legmeghatározóbb eseménye az éjszakának. *Tamás Dániel* testvérnek és lelkes zenekarának, valamint a résztvevők önátadó énekének köszönhetően közelebb kerülhettünk az Eucharishtiában velünk virrasztó Úr Jézushoz.

A szentmisére egy kisebb körmenettel, barkaággal a kezünkben érkezünk, így is megemlékezvén Jézus Jeruzsálembé való bevonulásáról. A szentmisében néhány fiatal énekelt a passiót Máté evangéliumából.

A hajnali étkezés ismét lehetőséget adott, hogy élvezhessük egymás társaságát, beszélgethessünk a rég nem látott vagy új ismerősökkel, de arra is volt idő, hogy *Zygar Malgorzata* nővérrel beszélgessünk arról, vajon kiből lesz szerzetes nővér.

Természetesen most sem maradhatott el a játék, amely idén is a legtöbb vidámságot tartogatta. Volt tojáskeresés, talicskázás, „fej vagy írás” verseny, tollfújás és még jó néhány szórakoztató játék, ami nagy segítséget nyújtott, hogy a reggelig hátralévő pár órát is ébren töltsük.

Szántó Mercedes

„Kelj fel!”

Hétfégi lelkigyakorlat a hivatásról

Már hosszú ideje nem sikerült eljutnom semmilyen lelki programra, így nagy várakozásokkal indultam Kőszegre március 14-én a verbiták fiatal fiúinak szervezett lelkigyakorlatára. Nem kellett csalódnom, igazán tartalmas hétfégét tölthettem el a missziósokkal és az ország különböző pontjairól érkezett kortársaimmal.

Nem voltunk sokan, a hangulat nagyon családias volt. Megérkezésünk után misét mutatott be *Hurgoi Sándor* atya, majd *Magung Fransis* atya egy rövid elmélkedés keretében bemutatta a lelkigyakorlat témáját: Jónás történetét. Mi az, ami elől menekülök az életben? Mik a menekülési módjaim? Ezekre a kérdésekre kellett válaszol-

nunk, ami segített önmagunk és hivatásunk megismerésében.

A szombat nagyon mozgalmasan alakult. Természetesen reggeli imával kezdtük a napot, ezután kicsopor- tos beszélgetéssel és *Juhos Ferenc* atya tanúságtételével mélyítettük tovább a Fransis atyától kapott gondolatokat. Később betekintést nyerhettünk három idős, már „kipróbált verbita” missziós szolgálatába. Életvidám és egyáltalán nem fásult, idős papokat láthattunk, akiknek életútja is tanúsítja: ha az Úr küld minket, nem szabad elfutnunk, mert ő az, aki tudja, mit kell tennünk.

Ezután kirándulással és egy kis focival frissítettük fel magunkat, hogy aztán szentmisével, egy filmmel és éj-

szakába nyúló énekléssel tegyük teljessé a napot. Vasárnap egy házaspár tanúságtétele segített minket abban, hogy a szerzetesi élet mellett egy másik hivatást is megismerjük. A kép a lelkigyakorlat végére számomra teljes volt. Nem az a cél, hogy mindannyian verbiták legyünk, vagy hogy mindenki családot alapítson, hanem az, hogy ne fussunk el, ha az Atya hív minket valamire. A lelkigyakorlat misével és értékeléssel zárult.

Számomra különleges élmény volt a lelkigyakorlat. Mindenkivel tudtam pár szót váltani, és a végére úgy éreztem, nagyon jól összekovácsolódott csapat vagyunk. Külön említést érdemel az ének, ami kifejezetten összehozta a csapatot, hála a *Tamás Dániel* testvér által összeállított és általunk kicsit módosított repertoárnak. Köszönöm minden résztvevőnek ezt a szép hétfégét!

Szlávik Bence

Isten arra hívott meg minket,
hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

CIMÜNK: Szentlélek Szolgálói
Missziós Nővérek

- E-MAIL: budapest.spss@gmail.com
- 1223 Budapest, Völgy u. 9.

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.”

(Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor ember számára. Egyesek azonban külön **szerezeti, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhíret** minden ember megismerje. Ha úgy érzed,

hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre:

Hurgoi Sándor svp

- Názáret Missziósház
- 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5.
- e-mail: hivatas@verbita.hu

Isten nem, csak mi változunk

A missziós imaközösségek nagybőjti lelkigyakorlatáról

Az ország számos részéről jöttünk, hogy közösségben töltsünk el egy hétvégét a nagybőjten a többi missziós imaközösség tagjaival Budatétényben, a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban. Rövid bemutatkozás után *Magung Fransis* atya tartott elmélkedést az imáról, az istenképről és arról, mi a bőjt értelme. Mindezt egy új megközelítésből mutatta be, amelynek segítségével megvisszálhattuk: el tud-

juk-e fogadni azt, amit a jelenben ad nekünk Isten? Másnap *Lelki kaland* címmel öt fejezetre lebontva, képekkel illusztrálva bemutatta Jézus csodás tetteit.

Élvezettel hallgattuk előadásainak minden percét. A hallgatás persze nagyon kényelmes volt számunkra; de aztán jöttek a kérdések, amelyekre mindenkitől választ várt. *Lélekápoló műhely* címmel, kérdések segítségével,

kis csoportokra felosztva próbáltuk feldolgozni, értelmezni az elmélkedésekben hallottakat. Ez arra is nagyszerű alkalom volt, hogy még jobban megismerjük egymást.

Nagy feltöltődés volt számomra ez a rövid idő, amire igazán csak az azt követő napokban jöttem rá. Hiszen Isten nem, csak mi változunk.

Baboth Lászlóné Ági

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

JÚNIUS–AUGUSZTUS
• NYÁRI SZÜNET

Első alkalom **szeptember 28.**

A Missziós Titkárság irodája (Budapesten és Közszegen) nyári szabadságok miatt **2014. augusztus 1-jétől augusztus 22-ig zárva tart.** Legelső munkanap augusztus 25. Köszönjük a megértést!

NEMZETKÖZI KULTURÁLIS EST

Az Isteni Ige Társasága magyarországi letelepedésének századik évfordulójára készülve *Nemzetközi kulturális estet* rendezünk. A program során lesz pódiumbeszélgetés, távoli kultúrák táncaiból bemutató, a szünetben pedig mi idegen országok ételeiből kínálunk kóstolót.
Időpont: szeptember 13., szombat, 15.00–17.00
Helyszín: Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium (1114 Budapest, Villányi út 27.), díszterem

A részvétel ingyenes, de köszönettel fogadjuk az adományokat. A bevételből a verbita rend új, szudáni misszióját támogatjuk.

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hiszszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházaikat, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita **Missziós Titkárság.**

Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

• tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205

• e-mail: verbita@verbita.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

Hányszor kell megbocsátanom?

Kedves Gyerekek!

Idén húsvét második vasárnapján Rómában Ferenc pápa szentté avatta két nagy elődjét: XXIII. János és II. János Pál pápát. A szentek olyan emberek, akiktől sokat tanulhatunk.

II. János Pál pápa 1981. május 13-án, a Fatimai Szűz Mária emléknapiján a szokásos szerdai kihallgatását tartotta a Szent Péter téren. Amikor fehér terepjárójával körbeautózott a téren a hívők között, egy fiatal, *Ali Agca*

nevű török férfi három lövést adott le rá. Bár a lövés súlyos sérülést okozott, a pápa túlélte a merényletet. Később II. János Pál pápa azt mondta, biztos benne, hogy Szűz Mária közbenjárására Isten mentette meg csodálatos módon az életét. Még a kórházban kamerák előtt kijelentette: „Imádkozom a testvéremért, aki megsebesített engem, és akinek megbocsátottam”. Két év múlva, karácsony előtt meglátogatta Ali Agcát a börtönben. Négy szemközt beszéltek, senki nem

tudja, miről, de tudjuk, hogy a pápa azért ment oda, hogy megmondja Ali Agcának, megbocsátott neki. Nagyon sokat tanulhatunk II. János Pál pápa veselkedéséből. Jézus megbocsátott azoknak, akik kínozták és keresztre feszítették őt. II. János Pál pápa is szívből megbocsátott annak, aki meg akarta ölni. Nemcsak hirdette Jézus tanítását, hanem aszerint is élt. Tanuljunk tőle, hiszen nekünk is meg kell bocsájtanunk azoknak, akik megbántanak minket.

Egyszer Péter odalépett Jézushoz, és megkérdezte: „Uram, hányszor kell megbocsátanom annak, aki megbántott? Talán hétszer?” Hogy megtudd Jézus választát, olvass össze a rejtvényből minden harmadik betűt! A nyíl megmutatja, hol kell kezdened.

A jelenlegi pápa, Ferenc, a két-százhatvanhatodik pápa az egyház történetében. Tudod, ki volt az első? Egészítsd ki a négyzetben található szavakat a megfelelő betűkkel! A beírt betűket föntről lefelé összeolvasva megkapod a megfejtést.

E	A	N	S	T	E	R	O	M	U	Z	H	N	M	E	A
H	C	V	R	X	F	E	L	K	Z	Y	B	S	D	I	T
J															
B	A	D	S	N	E	G	E	H	I	M	R	K	H	N	A
S	H	V	G	N	D	B	E	F	A	V	Z	O	T	J	U
Z															
E	X	Y	T	B	A	S	A	U	Z	L	T	E	K	N	R

Megfejtés: _____

P	A		Í	R
N	O		M	I
I	S		E	N
S	Z		N	T
V	I		Á	G

HASZNÁLT MOBILOK A MISSZIÓ JAVÁRA

Fiók, szekrény, doboz – azok a helyek, ahonnan a legtöbbször kerülnek elő használt mobiltelefonok. Időnként a kukába is kidobjuk őket, megfeledkezve arról, hogy veszélyes hulladéknak számítanak. Vannak olyan vállalatok, amelyek megjavítják vagy újrahasznosítják a mobilokat. Ezek a javított telefonok kerülnek a fejlődő országokba, ahol az emberek még hosszú ideig használhatják azokat. A hozzánk beérkező mobilokat egy ilyen céghez továbbítjuk. A telefonokért cserébe kapott összeg a verbita atyák és testvérek missziós munkáját segíti Magyarországon és a világ

más országaiban. A telefonokat a következő címre lehet küldeni:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG • 9730 Kőszeg, Park u. 1.

• 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

Bővebb információ:

• Telefon: 06-30/418-9196

• verbita@verbita.hu • www.verbita.hu

Nagyon fontos, hogy a mobiltelefonokhoz akkumulátor is tartozzon!

Világmisszió Országos Ünnepe

Az Evangélium édes és vigasztaló öröme

Új helyszín

/ Ferenc pápa /

2014. október 11.

HELYSZÍN: Názáret Missziósház
Budapest XXII. ker. Bajcsy-Zs. út 3-5.

Tavaszi lapszámunk megfejtése: „Krisztus feltámadt! Szeretném, hogy eljusson minden házba, minden családba, különösen oda, ahol több a szenvedés, a kórházakba, a börtönökbe: *győzött a szeretet, győzött az irgalom! Isten irgalmassága mindig győz!*” Nyertesek: *Harmat Lajosné – Hajós; Mártonné Szabó Zsuzsanna – Alcsútdoboz; Kovács Kristóf – Fedémes.* Gratulálunk! Aktuális rejtvényünkben a két most szentté avatott pápa életének evangéliumi vezérmondatát, illetve annak egyik részét rejtettük el. Örömmel fogadjuk, ha a megfejtéssel együtt a bibliai igehelyeket is beküldik. XXIII. János pápa: „Sem aranyom, sem ezüstöm nincsen (...); II. János Pál pápa: (...). Beküldési határidő: július 31.

II. JÁNOS PÁL 	XXIII. János pápa 2. rész Szagos nővényék. n. Szerencsés, ... van	Egy év-rész Egyik nap-lapunk	II. János Pál pápa 1. rész En meg-születek Nem, angolul	A jó tettel te ne tedd ezt	A Mariába folyik	XXIII. János pápa 1. rész	Jót tesz A maró folyadék		Hajhullás Fr. város
XXIII. JÁNOS 	Lassan megy A lakodalom		Ide jelez Add ki a lapot nekünk!		Magasra tart vagy tesz		Közepes eper! Jól elver		
Kicsinyítő képző II. JP 2. rész	Vissza: egy tirsasjáték Vizes föld			A hatalmas Szalonnát főz			Új Zéland angol rövidítése		Magyar íjászmo (Katalin)
c. nőmetől cigarettá Duplán cukorka	Páratlan kasza! Gallium vegyjele	A fűnyíró Fél a remete!	Elheszem a kezem Ósei		Ismeretlen személy Az első mshlg				
	Névkő 2 sor Kiegészítve NSök ...vággy, névelővel			Igekötő Papírra vetett			Ádám, becézve		
	Becézett női név A nehézes Aki eleje!			Küszö-növény Szépitőszor			Nyakmelegítő, vissza ... - suta		
Egyiptomi		Leszűr Dupla mshlg.		Rengess, de pítanul! Q10, egy ...nizim			Ménekegység rendszer Csendben gyere!		
	Buda... Közl.hely		A kicsit pakolod fel Angol előjárószo					M után köv. Kiejtett betű	
499 római számmal Indul a duma!	Itt megkezd-i a csehl! Kérdő szavaeska		taróba, vissza! Római I						
Á						Pest megyei bor-központ ...dina-mika			